

Benjaminin järjestämät syntymäpäivät taisivatkin olla menestys. Kaikki merkittävimmät paikallislukiosta olivat oikeasti tulleet paikalle! Alun perin 18-vuotispäivän kunniaksi piti korkata pullo jallua jokirannassa Matiaksen kanssa, mutta mikä muu saisi nuoren pojan pään kääntymään kuin tyhjä talo ja toive naisista? Benjamin istuskeli vanhempiensa viime kuussa ostamalla nahkasohvalla ja tarkkaili lukiokavereitaan tanssimassa. Hän ei itse viitsinyt mennä mukaan. Alkoholi ei vielä lämmittänyt tarpeeksi. Benjamin joi ensimmäisen kerran kiltisti vasta nyt. Hän kohotti serkulleen muovimukiaan, huomauttaen tämän katselevan. Tom ei varmasti olisi tullut paikalle, ellei hänellä olisi jotain suunnitelmia illan varalle. Äiti, Kirsi Holmberg, oli soittanut Tomille eilen. Benjaminille oli kerrottu, että serkkupoika oli tullut takaisin kaupunkiin pysyvästi ja tulisi valvomaan Benjaminin juhlia. Benjamin nousi sohvalla ja sivuutti serkkunsa mennessään keittiöön. Tomin katse oli nauliintunut johonkin olohuoneeseen, mutta Benjaminia ei juuri kiinnostanut mitä serkulla oli mielessä. Tom oli aina ollut kiinnostunut juhlimisesta enemmän kuin opiskelusta, joten hänen maineensa suvussa ei hiponut edes muiden statusarvon nilkkoja. Holmbergit yleisesti olivat näennäisesti kovinkin sukurakkaita ja varsinkin vanhempi polvi oli erittäin ylpeä taustastaan. Snobejahan me ollaan, ajatteli Benjamin. Vaikkei ikaikaiseen aatelistoon tai ylempään luokkaan viitannut kuin ruotsinkielinen sukunimi ja sekin oli aika tavallinen. Mutta yllättävä rikastuminen muutama sukupolvi sitten voi nousta päähän kenelle tahansa, varsinkin jos valuutta pysyy perheen sisällä. Benjamin vaihtoi muutaman sanan humalaisen ystävänsä kanssa ja nosti uuden kauhallisen boolia mukiinsa. Nyt oli kuulemma Benjaminille hyvä aika hieroa tuttavuutta serkun kanssa, joka oli epäonnisesti jäänyt orvoksi ja onnekaasti perinyt kaikki suvun rahat. Benjaminin suhtautui välien lämmittämiseen yhtä nihkeästi kuin takan kuumana kesäpäivänä. Hän ei ollut vaivautunut olemaan Tomin kanssa missään tekemisissä lapsuuden kesien jälkeen. Benjamin vilkaisi jälleen serkkuaan. Lauma tyttöjä oli piirittänyt miehen. Kerrankin Benjaminin olisi pitänyt olla huomion keskipisteenä. Hän oli kutsunut kaikki tuntemansa tyypit bileisiinsä ja ovelasti myös tyttöjä, seurustelevien tuttujensa kautta. Tytöt olivat ottaneet tietysti kavereitaan mukaan. Benjamin ei ollut erityisen suosittu ja halusi kohota kerran päälle pitämällä vuoden parhaat kekkerit, ja tavallaan hän olikin onnistunut. Benjamin työntyti tyttöparven läpi serkkunsa luo. "Benjamin, miksi sä et ole kertonut mitään Tomista?" kysyi yksi Benjaminin rinnakkaisluokalla olevista tytöistä. Benjamin yllättyi iloisesti. Tyttö muisti hänen nimensä. "Kertoisitko itse, jos sulla olisi jossain jemmassa parempi ja komeampi versio itsestä?" Tom heitti ja tytöt nauroivat. Tytöt ainakin viihtyivät, Benjamin totesi. Ei kai se ollut Benjaminin vika, että hän oli perinyt suvulleen, ja useimmille muille suomalaisille, tyypilliset maantienväriset hiukset ja muutenkin kaikin puolin tavallisen ulkoisen muodon. Benjamin lähti hakemaan itselleen uuden lasillisen boolia. Edellinen oli ehtinyt hävitä mukista ennätysvauhtia. Joku oli nostanut muusiikin äänitasoa niin, ettei Benjamin kuullut edes omia ajatuksiaan. Tom tiesi, että tämä ilta tulisi olemaan yksi niistä lukuisista. Tänään hän saisi helposti. Mies nojaili rennosti lipaston kulmaan ja tutki tyttöä katseellaan. Hän oli käynyt tämän läpi niin monta kertaa. Vain hymy ja tuikkivat siniset silmät, itsevarma lähestymistapa ja muutama häijy vitsi toimivat aina. Muut tytöt hänen ympärillään höpisivät joutavia ja yrittivät tehdä Tomiin vaikutuksen kaikin keinoin. Tom vaihtoi painoa jalalta toiselle ja joi kulauksen muovimukista. Tyttö jutteli kahdelle muulle olohuoneen toisella puolella. Tyttö oli seinäruusu, joka olisi helppo vietellä. Tom päätti tarjota tytölle niitä kokemuksia, joilla olisi kiva kerskailla kavereille. Tomin oli vielä hierottava strategiaansa: "Hei mennään tonne tanssilattialle." Ensin tanssitaan suosittujen neitokaisten kanssa, jotta seinäruusun kiinnostus herää. Tom veti tummatukkaisen hoikan tytön iholleen ja silitti tytön selkää kädellään. Sitten ollaan huomaavinaan seinäruusu. Tom pysähtyi kesken liikkeen ja katsoi tiiviisti silmiin tyttöä,

joka oli siirtynyt sohvalle istumaan. Tummatukkainen tanssitettava, joka oli selkeästi naislauman johdossa, hämmentyi Tomin jäätymisestä ja heilutti leikkisästi kättään Tomin silmien edessä. Seinäruusu huomasi Tomin, se riitti toistaiseksi. Tom hymyili tanssiparilleen ja keskittyi häneen uudestaan. Tummatukkainen oli tyyppiä joka toistelee kauneuttaan lähes mantran omaisesti muille tytöille, jolloin nämä alkavat vähitellen uskoa hänen ylivertaisuuteensa. Heikommat miehet yleensä lankesivat sellaisiin naisiin. Tom piti enemmän haasteista. Hänen oli nyt kuitenkin ensin iskettävä kanalauman johtaja, jotta saisi käsiinsä palkintohanhen. Tummatukkainen tyttö tanssi ihan hyvin, mutta ei lainkaan rytmiin. Tom kyllä viihtyi yleensä tankona, mutta nyt hänen vartalonsa toimi ristiriidassa sekä hänen päänsä että halujensa kanssa, puhumattakaan sävelkorvasta. Tom vilkaisi seinustalle ja huomasi seinäruusunsa kadonneen. Ei sittenkään, ruusu oli vain käynyt hakemassa juotavaa. Tomia hymyilytti, sillä ruusu katsoi häntä. Jes, esitys oli mennyt täydestä, enää muutamia minuuotteja ja hän pääsisi lämmittelemään seinäkukkastaan. Tom näki kuinka puna nousi tytön poskille, kun tämä huomasi Tomin tuijottavan takaisin. Kohta oli aika siirtyä seuraavaan kohtaukseen. Benjamin palasi olohuoneeseen muki kädessään, kulautti sen tyhjäksi ja lähti hakemaan jotain vahvempaa. Tom tanssi Laran kanssa. Benjamin yllättyi iloisesti, kun Lara oli pelmahtanut paikalle. Pojalla oli suunnitelmia Laran varalle, mutta ne näyttivät osoittautuvan turhiksi. Hän harmitteli asiaa mielessään ravatessaan alakertaan vieviä portaita. Benjamin avasi kellarin oleskeluhuoneen oven ja suunnisti vanhempien viinakaapille. Hän kumosi mukiinsa reilusti vodkaa, ja istui kaapin viereiseen nojatuoliin. Hän piti Tomista hetki hetkeltä vielä vähemmän. Tom oli liian ylivertainen. Eikä mitään mäkihyppääjätyyppiä, vaan ihan oikeasti vielä lihaksikaskin. Vodka lämmitti mukavasti ja Benjamin kaatoi itselleen toisen lasillisen, onneksi hän oli perinyt sukunsa hyvän viinapään, toisin kuin Tom. Portaista kuului askelia ja raollaan ollut ovi töytäistiin auki turhankin voimakkaasti. Benjaminin paras kaveri Matias puoliksi hoippui puoliksi marssi sisään oleskelutilaan. ”Jumalauta Benjamin! Mitä sä täällä oikeen nyhjäät, kun talo on täynnä kuumia mimmejä”, Matias tungetteli baaritiskin ympärillä. ”Mikä on? Onks naishuolia? Saaks mäkin tätä vodkaa?” ”Lara on, se tanssii Tomin kanssa”, Benjamin huomautti ystävälleen. ”Jätä mut rauhaan.” ”No vittu, mut hei Venla odottaa, kiitti tästä, sä oot muuten säälittävä!” Matias virnisti ja kolusi takaisin yläkertaan. ”Laita ovi kiinni lähtiessä!” Benjamin huusi ystävänsä perään, mutta ovi jäi auki. Ei Benjamin kuitenkaan halunnut, että koko bileporukka keksisi tulla ryöstämään hänen vanhempiansa alakerran alkoholivarastoa. ”Benjamin? Miks sä oot täällä?” Bellamarie, Benjaminin sisko raotti saunatilán ovea. ”Miks sä oot siellä? Miks et oo niitten kavereittesi kanssa?” Benjamin kysyi ja hörppäsi vodkaa mukistaan. ”Laitoin vähän lisää meikkiä”, Bella selitti. ”Ethän oo juonut mitään?” Benjamin varmistui. ”Äiti ja isä ei anna ikinä anteeksi, jos saat jonkun alkoholimyrkytyksen.” ”No en en”, Bella puollustautui. ”Tuol on yksi kiva poika. Se on kuulemma lukiossa. Ehkä se ei olekaan niin huono vaihtoehto”, Bella iski silmää veljelleen. ”Hei isä hyppii kattoon riemusta, jos päätät sittenkin tulla lukioon”, Benjamin iloitsi siskonsa muuttuneesta kannasta. ”Joo joo”, Bella tokaisi. ”Jokainen Holmberg on päässyt ylioppilaaksi jo lähes vuosisadan”, sisarukset sanoivat isänsä fraasin yhteen ääneen ja nauroivat. ”Hei pidä hauskaa, mut ei liian”, Benjamin muistutti. ”Mä jään hetkeksi vielä.” Bella kipitti rappuset ylös ja jätti veljensä lepäämään nojatuolille. ”Kuka toi on? Se tuijottelee mua aika häritsevästi” Tom pisti tapahtumat käyntiin ja nyökäytti päällään seinäruusunsa suuntaan tytön palattua olohuoneeseen. ”Mä tunnen sen yhden harrastuksen kautta, aika mitäänsanomaton tyyppi. Mut hei onneks täällä on parempaakin seuraa”, Lara hymisi. Tom ei vastannut, mutta pysytteli Laran seurassa vielä biisin loppuun ja oli sitten olevinaan hyvin janoinen, mutta kehotti Laraa tuki jäämään

tanssimaan. Tom haki lasillisen boolia keittiön puolelta, vaikka tiesi kiroavansa itsensä huomisaamuna siitä hyvästä. Takaisin tullessaan hän istuutui seinäkukkasen viereen olohuoneen seinää vasten työnnetylle nahkasohvalle. Tom otti kulauksen mukistaan ja katseli tyttöä häpeilemättömän uteliaana. Kukkasella oli pitkät, alaselkään asti ulottuvat hiukset, jotka kihartuivat suloisesti ja näyttivät aika luonnollisilta. Tyttö ei tainnut olla kovin tottunut meikkaamaan, sillä vaikka olohuoneessa oli pimeää, kaulan meikkivoideraja erottui turhankin selvästi. Mekko oli kireä rintojen kohdalta, mutta leveä ja löysä helma jätti kaiken muun arvailujen varaan. Seinäkukkanen huomasi Tomin katselevan ja tuijotti tiiviisti oman mukinsa pohjaan. Tom väläytti hurmaavan vinon hymynsä ja siirtyi lähemmäs tyttöä niin että heidän reitensä koskettivat kevyesti toisiaan. Tom huomasi sivusilmällä kuinka tyttö, jota hän oli äskettäin tanssittanut, viittilöi häntä tanssilattialle. Tom kumartui lähemmäs kukkasta ja kysyi tältä mitä tämä joi, samalla kun vilkaisi tytön rintoja lähempää. ”Kokista”, tyttö vastasi. ”Mut siis tietty, tota kossulla”, hän sitten lisäsi kiireesti perään. Tom väläytti uuden hymyn: ”Niin mäkin.” ”Mut toihan on Benjaminin tekemää boolia”, ruusu huomautti. ”No hyvä että joku tietää”, Tom naurahti. ”Lähdetkö tanssimaan?” ”Mut en mä osaa, en oo ikinä tanssinu”, ruusu empi. ”En mäkään”, Tom sanoi aivan pokkana ja sai seinäruusunsa kasvoille epäuskoisen ilmeen. Tyttö hihitti hieman, jousi oli viritetty ja nuoli osunut. Lara ei voinut uskoa silmiään, jätkä joka oli hetki sitten ollut hänessä kiinni, istuskeli nyt kuin naulittuna sohvalle, jonkun pikkulutkan kanssa, vaikka biisi oli vaihtunut hitaaksi ja Lara oli vailla tanssiparia. Kaikki hänen tasoisensa miehet olivat jo tanssilattialla. Lara oli ollut niin varma Tomin viettelemisestä, että unohti huomioida muut, ja frendit olivat ehtineet ensin. Oli pakko keksiä jotain, oli pysyttävä roolissa. Hän ei todellakaan menisi hakemaan ketään, häntä aneltiin tanssipariksi. Lara lähti tukimaan taloa. Bilepaikka osoittautui tylsäksi perusomakotitaloksi, ei jälkeäkään tyylistä, saati sitten mausta. Talo oli hiukan muiden tuttujen koteja isompi, joten siitä sai lisäpisteitä. Kenenkähän bileet olivatkaan kyseessä? Ainiin Benjaminin. Lara muisti Benjaminin lähinnä tavallisen tylsänä jätkänä heidän luokaltaan. Pikkukoulussa kaikki tunsivat toisensa ja pikkukoulussa kaikki tiesivät Laran. Missähän se jätkä luurasi? Ei Benjamin ollut mikään paras vaihtoehto, mutta muita vapaita huomattavasti parempi. Lara huomasi portaat kellarikerrokseen ja päätti tutkia lisää. Lara kipitti koroillaan portaat alas ja avonaisesta ovesta sisään. Hän huomaisi etsimänsä, ei vain yhtä viinakaappia vaan pienen kotibaarin, jonka tiskin yläpuolella komeili rivissä erilaisia väkeviä ja seiniltä löytyi viinipulloja ja tiskin alta kylmäkaappi. Lara otti yhden siiderin kylmäkaapista ja avasi sen. Samassa hän huomasi että tiskillä oli lisäksi muutama hana, joista ilmeisesti sai kylttien mukaan vicyvettä ja kokista. Ihan kelvollinen alakerta verrattunua muuhun taloon, Lara mietti lipittäessään siideriään. Hän oli kompastellut jonkun ylitse tullessaan sisälle kellarikerrokseen, muttei ollut kiinnittänyt sammuneen identiteettiin sen enempää huomiota. Nyt Lara palasi takaisin ja kumartui mytyn viereen, joka oli ilmeisesti valunut alas viereiseltä tuolilta. Säällittävää, jätkä sammuu omissa kahdeksantoistavuotisbileissään. Lara nosti pullon Benjaminin vierestä, venäläistä vodkaa. No ei Benjaminista ollut tosiaankaan tanssipariksi, mutta pullosta riitti lohtua. Lara tarkisti että Benjamin edelleen hengitti ja hipsi takaisin yläkertaan. Musiikki oli onneksi vaihtunut takaisin menevään ja katseet voisivat vapaasti kohdistua jälleen Laraan tämän palatessa tanssilattialle. Hyvännäköinen mies istui edelleen saman tytön vieressä, joten Lara päätti antaa asian olla toistaiseksi. ”Lähdetkö mun kanssa röökille?” Tom kysyi. Hänen oli saatava tyttö erikseen muista jollain konstilla. ”Joo mun alkoikin tehdä mieli”, tyttö sanoi ja nousi sohvalta. Ihan varmasti joo, Tom ajatteli. Tyttö tuskin oli edes koskaan polttanut tupakkaa. ”Ai mitä sun alkoi tehdä mieli?” ”Siis no, tupakkaa”, tyttö hämmentyi hieman. ”No mennään sitten”, Tom sanoi ja

johdatti tytön pihalle. He seisoskelivat hetken aikaa hiljaa kevätyön viileydessä. "Etkö sä poltakaan?" ruusu kysyi entistä enemmän hämillään. "En mä polta", Tom esitti kummastunutta. "Mut sähän poltat?" "No en mä oikeestaan", seinäkukkanen kiemurteli. "Justhan sä sisällä sanoit niin", Tom muistutti. Hän näki kuinka ruusun päässä raksutti vimmatusti. Viimein tyttö keksi vastauksen: "Ku siis mun röökkit pääsi loppumaan." "Ai no ota tästä", Tom tarjosi askista tupakan. Hän oli ottanut askin eteisen pöydältä kulkiessaan ulos. Tom laittoi tupakan suuhunsa ja sytytti sen ja ojensi sen sitten ruusulle. Kukkanen veti henkoset ja yski ja nolostui. Kiinni jäit, Tom ajatteli ja hymyili hieman ilkikurisesti. Tyttö antoi tupakan palaa sormissaan eikä ottanut siitä toista kertaa. "Nyt me ollaan suudeltu", Tom sanoi ja katsoi taivaalle yrittäen nähdä muutaman tähden kevätyössä. "Mitä sä sanoit?" seinäruusu kysyi kummissaan. Tupakka sammui itsellään maahan hyljättynä. Tom kääntyi katsomaan tyttöä. "Teoriassa, koska poltettiin samaa tupakkaa." "Mut eihän se oo yhtään sama", tyttö huokaisi. "Mistä sä sen tiedät?" Tom kysyi. "Ootsä suudellu paljonkin?" "No mut tietäähän sen", ruusu punastui. Jättipotti, Tom ajatteli mielissään. Hän veti tytön lähelleen ja suuteli tätä pitkään. "Kyllä sä ihan oikeessa olit, ei se oo yhtään sama", hän sitten huomautti. "Mennäänkö sisälle? Täällä on aika vilponen." Tom tarttui ruusun käteen ja johdatti tämän keskikerroksen läpi yläkertaan vieville portaille. Joku oli jättänyt vodkapullon matkanvarrelle, ja Tom otti sen mukaansa. Yläkerrassa oli avara aula ja muutama ovi, joista yksi vei vanhempien makuuhuoneeseen. Tom istuutui suurelle parisängylle ensin varmistettuaan oven olevan kiinni. Sitten hän veti tytön syliinsä ja antoi tälle vodkapullon. "Maista", Tom kehotti. "Jos sä maistat ensin", ruusu lirkutti. Tom otti pullosta melko pienen huikan. Hän kyllä piti alkoholin mausta, mutta hänen päänsä ei sietänyt viinaksia lainkaan. Tyttö otti pullon ja joi isomman huikan. "Nyt sun täytyy ottaa isompi", tyttö hihitti. Helvetin helvetti, Tom kirosi mielessään mutta otti isomman ja ojensi pullon uudelleen tytölle, joka joi siitä oikein kunnolla ja tarjosi sitä uudestaan Tomille. "Nyt riittää", Tom sanoi ja heristi sormeaan ja pisti pullon pois, mutta hymyili sitten jälleen hurmaavasti. Onneksi hänen ei tarvinnut vähään aikaan nousta seisomaan, sillä se ei tulisi onnistumaan vakuuttavasti. "Ootko sä lukiossa?" Tyttö kysyi. "Joo, opiskelen musiikkia ja teatteria ja ajattelin lähteä Hollywoodiin kokeilemaan onneani, jahka saan lukion loppuun", Tom huijasi. Ei Tom viitsinyt kertoa todellista ikäänsä, ruusuhan saattaisi pelästyä. Oli parempi esittää samanikäistä tai vain hieman vanhempaa. Tom katsoi ruusua syvälle silmiin ja kosketti varovasti tytön siroa leukaa. "Sä olet niin kaunis, miks mä en oo aiemmin tavannu sua?" taikasanoja, joiden magia oli Tomin omissa korvissa kadonnut kauan sitten. "Mi-mikä sun nimi muuten on?" tytön oli vaikea saada äänensä pysymään vakaana. "Onko sillä väliä", Tom vastasi. Tom suuteli ruusua pitkään ja hellästi, ja tiesi että kaikki kortit olivat hänellä, hän oli käyttänyt valttinsa oikein. Hän kietoi tytön tiukemmin syliinsä ja kaatoi tämän alleen sängylle. Kukkasen varsi jännittyi Tomin alla, mutta ei vastustellut, kun hän veti mekon tämän yltä, ja suuteli alta paljastuneita kohtia. Olkaimettoman mekon alta ei löytynyt rintaliivejä kuten Tom oli arvellutkin. Hän kuljetti huuliaan ruusun vatsalla ja veti alushoustukin pois. Tom nousi hetkeksi poviensa varaan katsomaan tyttöä ja avasi samalla vyönsolkensa. Täytyi muistaa kysyä tytön nimeä aamulla, josko hän sattuisi saamaan kirjaimen listaansa.